

hvervsmæssige Omraade byder dette Forslag meget lidt. Jeg tror dog, at man ikke skal føle denne Skuffelse alt for bittert, jeg tror, det for saa vidt er ganske naturligt, at det har været saare vanskeligt at skabe et saadant Udtryk, fordi det jo heldigvis har været saaledes, at man her i Rigsdagen har været enig om det ønskelige i at fortsætte den Linie, som Danmark med saa megen Ære har holdt i 200 Aar, nemlig at administrere Grønland ud fra væsentlig ideelle Synspunkter, ud fra det Synspunkt, at man havde en kulturel Opgave deroppe, som man vilde løse. Paa den anden Side var der et Ønske om at komme bort fra Monopolhandelen, men her stødte man paa den store Vanskelighed, at Monopolhandelen altid har været drevet netop ud fra den Grundbetragtning, jeg nævnte først, og at man, efterhaanden som man fik mere Kendskab til Forholdene, maatte erkende, at Monopolhandelen i hvert Fald paa det nuværende Standpunkt var et uundværligt Middel i det nævnte Formaalets Tjeneste. Derfor har det ikke været muligt i Lovforslaget at fastslaa noget Brud paa Monopolhandelen; som saa ofte før er den danske Rigsdag veget tilbage for at fastslaa dette i Loven, men der er dog under Behandlingen kommet stærke Ønsker frem om, at man skal søge at udvikle Erhvervs livet deroppe, saaledes at man kan naa en Gang at komme bort derfra og naa frem til det, som er og maa være Maalet, at gøre det lille grønlandske Samfund bæredygtigt, økonomisk og kulturelt.

Paa et andet Punkt mener jeg imidlertid, at Lovforslaget byder meget betydelige Fremskridt baade derigennem, at man nu paa ny har knyttet Forbindelsen i Raadene deroppe nærmere mellem Danske og Grønlandere, og derigennem, at Forslaget, saaledes som det er vedtaget, bærer stærkt Præg af Offervillie fra vor Side henede med Hensyn til, at man vil gøre, hvad man kan, for at give dem den bedst mulige Undervisning deroppe, og navnlig at imødekomme det Ønske, som er det glædeligste, stærkeste Indtryk, vi havde under vor Rejse deroppe, Ønsket om at lære Dansk.

I det Udvalg, der nu, naar Loven vedtages, bliver nedsat, ser jeg ogsaa et Udtryk for det samme Ønske om at knytte Forbindelsen mellem Grønland og Danmark nærmere. Det ærede Medlem Hr. Pinstrup sagde i Gaar, at han saa en Fare i dette Udvalg derigennem, at Rigsdagen kunde være bundet ved Udvalgets Vedtagelser, men han gav jo umiddelbart derefter i Praksis et Bevis paa, at dette,

at et Parti er repræsenteret i et Udvalg, ingenlunde behøver at binde dette Parti saa særlig stærkt, saa jeg tror, at det ærede Medlem Hr. Pinstrup kunde have sparet sig denne Bekymring.

Jeg skal slutte med at udtale Haabet om, at denne Lov oppe i Grønland maa blive modtaget paa samme Maade, som vi giver den fra os her: som et Middel til at knytte Forbindelsen mellem Danske og Grønlandere stedse nærmere.

Povlsen: Ogsaa jeg vil gerne, inden dette Forslag forlader dette Ting, knytte nogle faa Bemærkninger dertil. Der blev jo i Gaar fra flere Sider udtalt Glæde over den store Enighed, der var opnaaet i det Udvalg, som har behandlet dette Lovforslag, og jeg synes, der var god Grund til at udtale denne Glæde; jeg maa føje til, at der er ogsaa god Grund til at takke den højtærede Indenrigsminister for det Bidrag, han har ydet til, at denne Enighed opnaaedes, idet han i Virkeligheden har signeret paa adskillige Punkter.

Der er kun et eneste Punkt, hvor der er Uenighed indenfor Udvalget, nemlig angaaende Spørgsmaalet om den Uddannelse, som Landsfogderne skulde have, og der er Uenigheden egentlig ikke saa stor. Jeg tror, jeg tør sige, at alle indenfor Udvalget vil kunne underskrive det, som det ærede Medlem Hr. Vanggaard udtalte i Gaar om Landsfogedstillingen og om de Krav, der maatte stilles til en Landsfoged paa Grønland, angaaende hans Kendskab til og hans Indsigt i de grønlandske Forhold. Men Flertallet har ment, og deri er jo Flertallet enig med den højtærede Minister, at det er nødvendigt at faa fastslaaet i Loven, at en Landsfoged paa Grønland maa have den Uddannelse, der kræves for at beklæde et Dommerembede her i Danmark af Hensyn til den Udvikling, Fiskeriforholdene deroppe sandsynligvis vil tage. Jeg vil i høj Grad ønske, at det vil kunne lykkes at faa unge Jurister til at søge op til Grønland som Assistenten under Handelen. De kunde saa maaske arbejde sig op til Kolonibestyrerstillingen og derfra gaa over til at blive Landsfogder. Jeg tror, det maatte kunne lade sig gøre at faa unge Jurister til at gaa derop paa de Udsigter.

Bortset fra denne ene Uenighed er der fuldkommen Enighed indenfor Udvalget, og derover er der jo kun Grund til at glæde sig. Man maa derimod beklage, at en Del af Partiet Venstre ikke har kunnet følge deres Repræsentanter i Udvalget vedrørende det foreslaaede Grønlandsudvalg,